

Sygn. akt II W 196/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Muszka

Protokolant: Marta Szewc

po rozpoznaniu na rozprawie 14 lipca 2021 r.

sprawy: **J. G.**

syna J. i K. z domu P.

urodzonego (...) w J.

PESEL: (...)

obwinionego o to, że:

1. W dniu 02 października 2020r., około godz. 09:40 w J. na terenie Nadleśnictwa S. Oddział 4a, kierując motocyklem marki K. o n rej. (...), nie będąc do tego uprawnionym wjechał wskazanym pojazdem silnikowym do nienależącego do niego lasu, w miejscu, w którym jest to niedozwolone

tj. o wykroczenie z art. 161 k.w.

2. W dniu 02 października 2020r., około godz. 09:40 w J. na terenie Nadleśnictwa S. Oddział 4a, kierując motocyklem marki K. o n rej. (...) rozgarniał ściółkę

tj. o wykroczenie z art. 163 k.w.

3. W dniu 02 października 2020r., około godz. 09:40 w J. na terenie Nadleśnictwa S. Oddział 4a, kierując motocyklem marki K. o n rej. (...), w sposób złośliwy płoszył dziko żyjące zwierzęta, poza czynnościami związanymi z polowaniem lub ochroną lasów

tj. o wykroczenie z art. 165 k.w.

I. uznaje obwinionego **J. G.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1 – 2 części wstępnej wyroku tj. wykroczeń z art. 161 k.w. i z art. 163 k.w. i za to na podstawie art. 161 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 3000 (trzech tysięcy) złotych;

II. uniewinnia obwinionego J. G. od popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku;

III. zasądza od obwinionego **J. G.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w wysokości 300 (trzystu) złotych.

Sygn. akt II W 196/21

UZASADNIENIE

2 października 2020 r. J. G. spotkał się z grupą ośmiu niemieckich motocyklistów, dla których organizował odpłatnie, pod nazwą E. in P., wspólną jazdę motocyklami w terenie. Wspólnie udali się na stanowiący prywatną własność fragment dawnego poligonu skąd, nie będąc do tego uprawnionym, wjechali do lasu państwowego, oznaczonego jako oddział 4a leśnictwa S.. Podczas jazdy J. G., kierując motocyklem marki K. o numerze rejestracyjnym (...) rozgarniał ściółkę. Podczas zatrzymania dokonywanego przez funkcjonariuszy (...) Leśnej, czterech motocyklistów uciekło z miejsca zdarzenia.

Dowód: wyjaśnienia J. G. k. 32, zeznania świadka M. G. k. 34, zeznania świadka T. R. k. 46, zeznania świadka A. W. k. 51, notatka urzędowa k. 5, materiał poglądowy k. 6-25

J. G. nie był uprzednio karany sądownie

Dowód: dane o karalności k. 41-43

Dowód: informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, zasługiwały na przydanie im waloru wiarygodności. Pozostawały one w zgodzie z treścią pozostałego, zgromadzonego w aktach postępowania, materiału dowodowego. Ich treść wskazuje przy tym, że celem zachowania ukaranego nie było złośliwe płoszenie dziko żyjących zwierząt. Był to wyłącznie skutek uboczny jego działań, któremu nie sposób przypisać cechy złośliwości. W tym stanie rzeczy zeznania przesłuchanych świadków M. G., T. R. i A. W., korespondujące w przeważającej mierze z wyjaśnieniami obwinionego, mogły, obok wyjaśnień obwinionego, stanowić podstawę ustaleń stanu faktycznego w sprawie. Zeznania świadka T. R. wskazują przy tym jednoznacznie na odpłatny charakter działań obwinionego.

Odtwarzając stan faktyczny w sprawie Sąd skorzystał również z treści dowodów z dokumentów, zgromadzonych w aktach postępowania. Zostały one sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w przewidzianej prawem formie. Mogły tym samym stanowić podstawę kategoriycznych ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

Dokonując całościowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazać należy, że J. G. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu opisanego art. 161kw oraz czynu opisanego w art. 163 kw. W świetle zeznań przesłuchanych świadków oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania, nie budziło wątpliwości Sądu, iż obwiniony, nie będąc do tego uprawnionym, wjechał do nie należącego do niego lasu oraz, że przebywając w tym lesie i kierując tam posiadany motocyklem typu enduro, rozgarniał ściółkę.

Wobec faktu, że brak jest dowodów potwierdzających złośliwe płoszenie dziko żyjących zwierząt, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia trzeciego z zarzucanych mu wykroczeń.

Za przypisane wykroczenia Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 3000 złotych.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara w należyty sposób uwzględnia stopień winy i społecznej szkodliwości czynów. Osiągnie ona zarazem cele wychowawcze i zapobiegawcze, jakie kara ma osiągnąć wobec ukaranego oraz cele w zakresie społecznego oddziaływania.

Przy orzekaniu rodzaju kary Sąd wziął pod uwagę okoliczności dotyczące sposobu popełnienia wykroczenia oraz rodzaj i charakter ciężących na obwinionym obowiązków, które uzasadniają przypuszczenie, że zastosowanie tej właśnie kary będzie wystarczające do wdrożenia go do poszanowania prawa. W szczególności Sąd miał na uwadze, iż obwiniony znając przedmiotowy teren, zamknięty stosownymi szlabanami, wprowadził tam motocyklistów z Niemiec, za co pobrał pieniądze. Wykazał więc rażąco lekceważący stosunek do przeznaczenia lasów, potrzeb żyjących tam zwierząt i roślin oraz wypoczywających ludzi, zarabiając na tym procederze.

Kara wymierzona obwinionemu uwzględnia przy tym posiadanie przez obwinionego ustabilizowanej sytuacji finansowej.

Kierując się zasadą obowiązującą w procesie wykroczeniowym, stosownie do treści art. 119§1 kpsw, Sąd obciążył obwinionego kosztami procesu.